

PŘÍKLADY ZÁVAZKOVÉ PRÁVO

Příklad č. 1

Polská společnost KROWKA, S. A. mající sídlo a místo podnikání na území Polska, a společnost ORION, a.s., zřízená dle českého práva a podnikající na území celého Společenství, uzavřely smlouvu (15/8/2007) o prodeji cukrovinek vyráběných polskou společností.

Smlouva obsahovala následující, pro nás zajímavá ustanovení:

- 1. Rozhodné právo – Zásady mezinárodních obchodních smluv UNIDROIT.**
- 2. Sjednává se výhrada vlastnického práva do úplného zaplacení kupní ceny.**
- 3. Sjednává se bankovní záruka, kterou poskytuje banka Credit Lyonnais se sídlem v Paříži.**

Otázky:

- 1. Posuď právní režim z pohledu dohodnuté doložky ad 1*

(volba práva ve smyslu Římské úmluvy – čl. 3/1 – je volbou konkrétního právního řádu, konkrétního státu, nelze volit prostředky nestátního práva, proto se zde zvolí rozhodné právo dle článku 4 Římské úmluvy – náhradní hraniční určovatelé, nejužší spojení, charakteristické plnění – polské právo!)

- 2. Posuď právní režim výhrady vlastnického práva ve všech aspektech.*

(mez obligačního statutu, tento institut má rozhodující vliv na přechod vlastnického práva

platnost existence výhrady - § 4 ZMPS → nutné rozlišit věcně právní účinky erga omnes (§ 5 (popř. 6) ZMPS) a inter partes (§ 12 písm. e) ZMPS – prolamování věcného statutu ve prospěch obligačního - lex causae → Římská úmluva – lex causae zjistíme v čl. 3 nebo čl. 4)

- 3. Uveď právní režim bankovní záruky ad 3*

(Římská úmluva – pokud nedošlo k volbě práva dle čl. 3, určí se rozhodné právo dle čl. 4 odst. 1, resp. odst. 2 – země, v níž má strana, jež je povinna plnit předmět smlouvy (ručitel), ústředí → sídlo banky – francouzské právo)

Příklad č. 2

Rakouská společnost WENZEL se sídlem a místem podnikání ve Vídni (výrobce – prodávající) uzavřela (22/9/2008) s německou společností KANZEL GmbH (kupující) smlouvu o dodávkách instalatérského nářadí.

Smlouva obsahovala následující, pro nás zajímavá ustanovení:

- 1. Zboží bude dodáno za podmínky ex works Kärtnerstrasse 21, Vídeň.**

- 2. Maximální náhrada škody v případě porušení smlouvy kteroukoli stranou je dohodnuta na částku 50.000,- EUR.**
- 3. Společnost WENZEL později postoupila svou pohledávku faktoringové společnosti Transfinance Helios, a.s. se sídlem a místem podnikání v Řecku.**

Otázky:

- 1. Posud' právní režim smlouvy dle zadání.*

(Římská úmluva – nebylo zvoleno rozhodné právo dle článku 3, přistupuje se k článku 4 náhradní hraniční určovatelé – hledáme nejužší spojení, charakteristické plnění – rakouské právo!)

- 2. Posud' právní režim – platnost doložky o limitaci náhrady škody.*

(jde o právní úkon, čl. 8 Římské úmluvy materiální platnost / odst. 1 (právo, kterého by se podle Úmluvy použilo – za předpokladu, že je smlouva nebo kterékoliv její ustanovení platné) nebo odst. 2 (v otázkách smluvního konsenzu se může smluvní strana dovolávat práva státu svého obvyklého bydliště -> rozhoduje orgán aplikující právo – smluvní konsenzus jako jedna z mezí obligačního statutu) + podle převažujících názorů není limitace náhrady škody předem podle českého práva možná (nelze se dopředu vzdát svého práva) + možná čl. 11 dovolání se nezpůsobilosti!)

- 3. Posud' situaci dle doložky ad 3*

(postoupení pohledávky spadá pod rozsah kolizní normy obsažené v článku 12 Římské úmluvy. Pro vzájemné závazky postupitele a postupníka se tak použije právo, kterým se podle úmluvy řídí smlouva mezi postupitelem a postupníkem)

Příklad č. 3

Marocká společnost (kupující) ALI-FUAT se sídlem a místem podnikání v Casablance uzavřela (2/7/2006) s francouzskou společností Claude Lefebre, S. A. (výrobce a prodávající) kupní smlouvu o prodeji svíček určených k náboženským obřadům.

Smlouva obsahovala následující, pro nás zajímavá ustanovení:

- 1. Rozhodné právo - Šaría.**
- 2. Veškeré spory budou řešeny v rozhodčím řízení ve Francii.**
- 3. Zboží bude dodáno za podmínky ex works Rue de Travail 6, Paříž.**

Otázky:

- 1. Posud' možnost aplikace Římské úmluvy*

(článek 2, charakter Úmluvy erga omnes, univerzální aplikace)

2. *Posud' právní režim smlouvy dle zadání.*

(nelze zvolit jako rozhodný systém systém náboženského práva – volba tak nebude akceptována, ne článek 3 Úmluvy, náhradní hraniční určovatelé (článek 4) – nejužší spojení, charakteristické plnění – francouzské právo!)

3. *Posud' doložku ad 3*

(jde o velmi nepřesnou a špatně formulovanou doložku – jasná je pouze vůle stran podřídit se rozhodčímu řízení, nicméně není jasné, zda se má jednat o rozhodčí řízení ad hoc nebo u stálého rozhodčího soudu a rovněž není známo u jakého soudu se má rozhodčí řízení konat + celou situaci, za předpokladu, že bude vůle stran na řešení sporu v rozhodčím řízení trvat, bych vyřešila skrze smlouvu o rozhodci, kde bych se dohodla s druhou stranou na jménu konkrétního rozhodce nebo rozhodčí instituce x v případě, že k dohodě nedojde, pak bych tuto doložku pro její nejasnost hodnotila jako neplatnou)

Příklad č. 4

Finská společnost HAUTA (prodávající) založená podle finského práva se sídlem v Helsinkách uzavřela (1/1/2008) s britskou společností MIRROR (kupující) smlouvu o dodávce přísad do potravinových doplňků. Smlouva byla vyhotovena na standardizovaném formuláři (Lloyd's form) běžně používanému v britském právu.

Smlouva obsahovala následující, pro nás zajímavé ustanovení:

- 1. Spory budou řešeny u místně příslušného soudu ve Finsku, pokud bude žalovaným finská společnost nebo příslušného soudu ve Velké Británii, pokud bude žalovaným společnost britská.**

Otázky:

1. *Posud' otázku rozhodného práva*

(rozhodné právo nebylo zvoleno, minimálně ne výslovně, možná úvaha 3/1 Úmluvy „vyplývá s dostatečnou jistotou z ustanovení smlouvy nebo okolností případu“ – dle Giuliano Lagardovy Zprávy lze použití standardizovaných smluv spojených výlučně s konkrétním právním řádem považovat za volbu tohoto práva jakožto pro závazek rozhodného – zde britské x pokud ne, náhradní hraniční určovatelé – článek 4, nejužší spojení, charakteristické plnění – finské právo, též možnost aplikace ESC doložky článek 4/5 – britské právo)

- 2. Urči obecně, co je to obligační statut a jaké mohou být jeho meze, pak konkrétně rozeber obligační status v daném případě.*

(právní řád, kterým se řídí vzájemné majetkové vztahy smluvních stran (meze: způsobilost k právům a právním úkonům, forma právního úkonu, incidenční otázky, otázky týkající se utváření smluvního konsenzu, věcně právní účinky smlouvy, změna závazků, zajištění

závazků, následky porušení závazků, zánik závazků) + volba práva v Římské úmluvě – článek 3 + čl. 10 rozsah obligačního statutu)

3. *Posuďte situaci, kdy dojde k započtení?*

(jde o způsob zániku závazku - Římská úmluva: čl. 10 rozsah obligačního statutu – písm. d) jednotlivé způsoby zániku závazků)

4. *Jaký vliv by měl na celou situaci fakt, kdy by nebyly splněny hygienické předpisy pro přepravu daných přísad jak podle finského, tak podle britského práva?*

(problematika nutně použitelných, imperativních norem – definice + nemohou být v mezích svého předmětu úpravy zásadně zaměněny nebo nahrazeny cizím právem + odlišovat od obvyklých kogentních norem + použijí se vždy, a to bez ohledu na to, jakým právním řádem se daný právní vztah ve skutečnosti řídí + aktivní forma veřejného pořádku (x pasivní – výhrada veřejného pořádku)+ Římská úmluva: čl. 7 – odst. 1 zahraniční imperativní a odst. 2 vnitrostátní imperativní)

Příklad č. 5

Mezi francouzským státním příslušníkem a belgickou společností došlo k uzavření pracovní smlouvy. V rámci smlouvy bylo jakožto právo rozhodné zvoleno právo holandské, ve kterém je však standard ochrany zaměstnanců nižší než v právu francouzském i belgickém.

Otázky:

1. *Zhodnoťte danou situaci z pohledu Římské úmluvy za předpokladu, kdy původně zaměstnanec vykonával svou práci pouze ve Francii a později navíc ještě v Belgii, Holandsku a Lucembursku.*

(článek 6 Úmluvy – dopad pouze na individuální pracovní smlouvy, možnost volby rozhodného práva zachována, nicméně je provedena materializace kolizního řešení – minimální standard ochrany dle 6/2a lex loci laboris – francouzské právo a později 6/2b sídlo provozovny, u které je zaměstnán – belgické právo)

2. *Co se rozumí pod pojmem materializace kolizního řešení, kde ještě toto řešení v Římské úmluvě lze nalézt*

(stanovení minimálního standardu ochrany, problematika tzv. ochrany slabších smluvních stran, v Úmluvě spotřebitelské smlouvy – článek 5 a individuální pracovní smlouvy – článek 6)